

పర్యాయపదాలు

PARYAYAPADALU

ఒక పదానికి అదే అర్థాన్నిచ్చే పదాలు అనేకం ఉంటాయి. వాటినే 'పర్యాయపదాలు' అంటారు. మారిన ప్రశ్నపత్రాన్ని అనుసరించి పర్యాయపదానికి ఒక మార్కు కేటాయించారు. ప్రశ్నపత్రంలో ఒక వ్యాఖ్యాన్ని ఇచ్చి అందులో నుండి రెండు పర్యాయ పదాలను గుర్తించమని అడుగుతారు.

- 1) జలం = నీరు, సలిలం, ఉదకం
- 2) యశం = కీర్తి, పేరు
- 3) నిజం = సత్యం, యదార్థం, వాస్తవం
- 4) హాళికుడు = రైతు, కర్షకుడు, కృషీవలుడు
- 5) రాజు = నృపాలుడు, తేడు, భూపాలుడు
- 6) భూమి = అవని, వసుధ, పుడమి
- 7) కోరిక = ఇచ్చ, అభిలాష, వాంఛ, ఆశ
- 8) లేమి = పేదరికం, దారిద్ర్యం
- 9) వదనం = ముఖం, ఆననం
- 10) దనుజుడు = రాక్షసుడు, దైత్యుడు
- 11) సొంపు = అందం, సౌందర్యం, మనోహరం
- 12) జాబులు = ఉత్తరాలు, లేఖలు
- 13) కుమార్తె = తనయ, పుత్రిక, కూతురు
- 14) రవము = ధ్వని, చప్పుడు
- 15) కృపాణము = కత్తి, ఖడ్గం, అసి
- 16) జలధి = సముద్రం, సాగరం, అంబుధి
- 17) దంష్ట్రలు = కోరలు, దంతాలు
- 18) లంఘించుట = దాటుట, దుముకుట
- 19) జలజములు = పద్మములు, కలువలు
- 20) భానువు = భాస్కరుడు, సూర్యుడు, ఆదిత్యుడు
- 21) హస్తం = కరం, చేయి

- 22) ఆహవము = యుద్ధం, రణం, సమరం, ఆజి
- 23) జెందా = ధ్వజం, పతాకం, కేతనం
- 24) భూతలం = భూమండలం, లోకం
- 25) అర్కుడు = సూర్యుడు, ఆదిత్యుడు, భానుడు
- 26) తరంగాలు = కెరటాలు, అలలు
- 27) తల్లి = అమ్మ, జనని, మాత
- 28) యుద్ధం = సమరం, ఆజి, రణం
- 29) జగము = భువనం, లోకం
- 30) పథం = మార్గం, తోవ, బాట
- 31) పెయి = మేను, శరీరం, దేహం, మై
- 32) తావు = చోటు, ప్రదేశం
- 33) బాట = దారి, మార్గం
- 34) తోపు = తోట, వనం
- 35) వృక్షం = చెట్టు, తరువు, భూరుహం
- 36) అరణ్యం = అడవి, విషినం, వనం
- 37) నరుడు = మానవుడు, మర్త్యుడు, మనిషి
- 38) వటువు = బ్రహ్మచారి, వడుగు
- 39) భర్త = పతి, నాథుడు, మగడు
- 40) విష్ణువు = నారాయణుడు, కేశవుడు, దామోదరుడు
- 41) ధరణి = భూమి, అవని, పుడమి

- 42) తోచనము = కన్ను, నయనం, నేత్రం, చక్షువు
- 43) హారుడు = ఈశ్వరుడు, శంకరుడు, శివుడు
- 44) హేమం = బంగారం, కనకం, స్వర్ణం, పుత్తడి
- 45) సురలు = దేవతలు, అనిమేషులు
- 46) త్యాగం = తావి, తాగి
- 47) పొంకంగ = సొంపుగా, అందంగా
- 48) పురాగ = మొత్తం, అంతా
- 49) పానుపు = వరుపు, వడక
- 50) దిశ = దిక్కు, కాష్ఠ
- 51) కుత్తుక = గొంతు, మెడ
- 52) ఏనుగు = గజము, కరి, హస్తి
- 53) స్నేహితులు = మిత్రులు, నెచ్చెలులు
- 54) అరణ్యం = అడవి, విహినం
- 55) కనకం = బంగారం, స్వర్ణం
- 56) వక్త్రం = ముఖం, వదనం
- 57) వేదందం = ఏనుగు, హస్తి, కరి
- 58) ప్రాశస్త్యం = ప్రశస్తి, ప్రఖ్యాతి
- 59) కేలు = చేయి, హస్తం, పాణి
- 60) జనని = తల్లి, అమ్మ, మాత
- 61) పుష్పములు = పువ్వులు, కుసుమములు, సుమములు, విరులు
- 62) గుడి = దేవాలయం, కోవెల
- 63) రాజు = ప్రభువు, భూపాలుడు, స్వపాలుడు
- 64) బాణం = అమ్మ, తూపు
- 65) బాంధవుడు = బంధువు, చుట్టం
- 66) గురువు = ఆచార్యుడు, ఉపాధ్యాయుడు
- 67) రైతు = సైరికుడు, కర్షకుడు
- 68) దురితం = పాపం, అఘం
- 69) పువ్వు = పుష్పం, కుసుమం

- 70) బుధుడు = పండితుడు, విద్వాంసుడు
- 71) తారలు = చుక్కలు, నక్షత్రాలు
- 72) జ్ఞాపకం = స్మృతి, యాది, జ్ఞప్తి
- 73) పోరాటం = సమరం, యుద్ధం, రణం
- 74) విషాదం = భేదం, దుఃఖం, బాధ
- 75) సంస్కరణ = బాగుచేయడం, చెడును రూపుమాపింపజేయుట
- 76) రాత్రి = నిశి, నిశీధిని
- 77) మరణం = చావు, మృత్యువు
- 78) ధనుస్సు = విల్లు, సింగాణి, చాపం
- 79) చంద్రుడు = జాబిలి, రేరాజు
- 80) మాట = పలుకు, ఉక్తి, వచనం
- 81) బాట = దారి, మార్గం, పథం
- 82) ప్రశంస = పొగడ్త, స్తోత్రం
- 83) సంబరం = సంతోషం, ఆనందం
- 84) మబ్బు = మేఘము, అంబుదం
- 85) గుండె = హృదయం, డెండం
- 86) శిరస్సు = తల, మస్తకం
- 87) గిరి = కొండ, పర్వతం, అద్రి
- 88) వాంఛ = కోరిక, అభీష్టం, అభిలాష, ఇచ్ఛ
- 89) పేరు = నామం, నామధేయం
- 90) నేస్తం = మిత్రుడు, స్నేహితుడు, చెలికాడు
- 91) అశ్వం = గుర్రం, తురగం, హయం
- 92) ఉద్యానం = తోట, ఉపవనం
- 93) వృక్షం = చెట్టు, తరువు, మ్రాను
- 94) వనిత = స్త్రీ, పదతి, నారి
- 95) పసిడి = బంగారం, సువర్ణం, పుత్తడి, కనకం
- 96) పారాశర్యుండు = వ్యాసుడు, బాదరాయణుడు, కృష్ణద్వైపాయనుడు

97) ఆగ్రహం = కోపం, కినుక, కోషం

98) అహిమకరుడు = నూర్మ్యుడు, రవి, భాస్కరుడు, ఆదిత్యుడు

99) బ్రాహ్మణుడు = విభుడు, ద్విజుడు, భూసురుడు

100) గృహం = ఇల్లు, నేడనం, మందిరం

101) ఆజ్యం = నేయి, ఘృతం

102) హస్తం = చేయి, కరం

103) అంగన = స్త్రీ, వనిత

104) పల్లె = గ్రామం, జనవదం

105) భండనం = యుద్ధం, రణం

106) హోటకం = బంగారం, కాంచనం, హేమం, కనకం, సువర్ణం

107) వెన్నెల = జ్యోత్స్న, కౌముది, చంద్రిక

108) వెచ్చించు = ఖర్చు చేయు, వినియోగించు

109) భార్య = పత్ని, అర్ధాంగి, దయిత, దార, జాయ

110) మిత్రుడు = స్నేహితుడు, చెలికాడు

111) పొలిమేర = సరిహద్దు, ఎల్ల

112) అపూటం = పూర్తిగా, సొంతంగా

113) ఆలయం = ఇల్లు, గృహం

114) తొలి = మొదటి, ఆది

115) జలధి = వార్ధి, సముద్రం, అంబుధి

116) చిత్తము = మనసు, హృదయం

117) ఉన్నతి = వికాసం, అభివృద్ధి, ప్రగతి

118) బ్రహ్మ = విధాత, కమల గర్భుడు, చతుర్ముఖుడు

119) ధరణి = భూమి, అవని, పసుధ, ఉర్ది

120) పటువు = బ్రహ్మచారి, పదుగు

121) యాది = జ్ఞాపకం, గుర్తు

122) విద్వాంసులు = పండితులు, బుధులు

123) కన్ను = అక్షం, నేత్రం

124) రొంపి = బురద, పంకం

ఈ కింది వాక్యాలలోని పర్యాయ పదాలను గుర్తించి రాయండి

1) పిల్లలు పొగడ్త అంటే ఇష్టపడతారు. ఆ స్తోత్రంతో వారు మరింత ఉత్సాహంగా పని చేస్తారు
(పొగడ్త, స్తోత్రం)

2) ఇల్లు ఆనందాల హరివిల్లు, అలాంటి గృహమే స్వర్గ సీమ అవుతుంది.
(ఇల్లు, గృహం)

3) మురళీ రవము వీనుల విందుగా ఉంది. ఆ శబ్దమే మోక్షానికి మార్గం
(రవము, శబ్దము)

4) రుద్రమచేవి కృపాణముతో శత్రువులనెదిరించింది. ఆ అసి శత్రుభయంకరం
(కృపాణము, అసి)

5) జలధి అనేక జీవరాశులకు నిలయం. అప్పుడప్పుడు ఆ సాగరమే మృత్యువులా కబళిస్తుంది.

(జలధి, సాగరం)

6) జాతీయ జెండాను అందరూ గౌరవించాలి. ఆ కేతనమే జాతికి గర్వకారణం
(జెండా, కేతనం)

7) హనుమంతుడు సముద్రాన్ని లంఘించాడు. ఆ దుముకుడు ఇతరులకు సాధ్యం కాదు.
(లంఘించటం, దుముకడం)

8) రోజూ పెయిని శుభ్రపరుచుకోవాలి. లేకపోతే శరీరం అనారోగ్యం పాలవుతుంది.
(పెయి, శరీరం)

9) మానవులు నీళ్ళు దొరికే తావుల్లనే ఇష్టపడతారు. ఆ చోటులనే వారు నివసిస్తారు.

(తావులు, చోటులు)

- 10) నరుడు తెలివైన వాడు. ఆ తెలివితోనే మానవుడు ప్రకృతిని తనకు అనుకూలంగా మలుచుకున్నాడు.

(నరుడు, మానవుడు)

- 11) అరణ్యాలు ఔషధ నిలయాలు. అంతేకాదు ఆ విపినాలలో భయంకరమైన క్రూర మృగాలు కూడా ఉంటాయి.

(అరణ్యాలు, విపినాలు)

- 12) రైతు దేశానికి వెన్నెముక అన్నారు. కానీ నేడు ఆ కృషివలదే ఆత్మహత్యలకు పాల్పడడం శోచనీయం.

(రైతు, కృషివలదు)

- 13) ఆడవారు తమ జడలలో పువ్వులు తురుము కుంటారు. ఆ కుసుమములు సౌభాగ్యానికి చిహ్నం.

(పువ్వులు, కుసుమములు)

- 14) వీరుడు ఒకేసారి మరణిస్తాడు. కానీ పిరికివాడు అనుక్షణం చస్తూ బతుకుతాడు.

(మరణం, చావు)

- 15) వాంఛలు అంతులేనివి. ఒక కోరిక నెరవేరితే మరొకటి పుడుతుంది.

(వాంఛ, కోరిక)

- 16) చెట్లు ప్రాణవాయువునిస్తాయి. ఆ వృక్షాలే ఫలాలను కూడా ఇస్తాయి.

(చెట్లు, వృక్షాలు)

- 17) పల్లెసీమలే దేశానికి పట్టుగొమ్మలన్నారు గాంధీజీ. కానీ నేడు ఆ జనపదాలు జనం లేక వెలవెల బోతున్నాయి.

(పల్లె, జనపదం)

- 18) గజము తెలివైన జంతువు, ఏనుగులు ఎక్కడికెళ్ళినా గుంపుగా వెళ్తాయి.

(గజము, ఏనుగు)

- 19) మంచి పుస్తకం మంచి స్నేహితునితో సమానం. ఆ నెచ్చెలులను బట్టే మన వ్యక్తిత్వాన్ని అంచనా

వేస్తారు.

(స్నేహితుడు, నెచ్చెలి)

- 20) కనకం అంటే ఆడవారికి ఇష్టం. అందుకే స్వర్ణం ధర ఆకాశాన్నంటుతుంది

(కనకం, స్వర్ణం)

- 21) ఆకాశంలోని నక్షత్రాలు మినుకు మినుకు మంటున్నాయి. ఆ తారలను లెక్కించటం సాధ్యం కాదు.

(నక్షత్రాలు, తారలు)

- 22) అందమైన జ్ఞాపకాలను నెమరువేసుకోవాలి. మనసును బాధపెట్టే స్మృతులను మరిచిపోవాలి.

(జ్ఞాపకాలు స్మృతులు)

- 23) పోరాటం క్షత్రియ ధర్మం. కానీ ఆ సమరాలలో ఎంతో మంది అమాయకులు బలయ్యేవారు.

(పోరాటం, సమరం)

- 24) ఆత్మీయుల మరణం విషాదాన్ని మిగిలిస్తుంది. ఆ భేదం ఎప్పటికీ పోదు

(విషాదం, భేదం)

- 25) వీరేశలింగం సంఘ సంస్కరణకు నడుం బిగించాడు. సంఘాన్ని బాగు చేయడం కోసం ఆయన ఎన్నో అసాధారణ నిర్ణయాలు తీసుకున్నాడు.

(సంస్కరణ, బాగు చేయడం)

- 26) ఆకాశంలో మబ్బులు కమ్ముకున్నాయి. కానీ ఆర్థిక అంబుదాలు వర్షించవు.

(మబ్బులు, అంబుదాలు)

- 27) మహనీయుల హృదయాలు విశాలమైనవి. ఆ అంతరంగాలు ఆదర్శప్రాయమైనవి.

(హృదయం, అంతరంగం)

- 28) మనం ఎవరి ముందూ శిరస్సు దించుకోవద్దు అలా అని మన మస్తకంలోకి గర్వం ఎక్కించుకోవద్దు

(శిరస్సు, మస్తకం)

- 29) పడతియే సృష్టికి మూలం. పనితలను గౌరవించడం మన సంప్రదాయం.

(పడతి, పనితల)

30) అతివలకు పసిడి ఆభరణాలు అందాన్నిస్తాయి.
కానీ కనకం ఎంతో ప్రియమైనది.

(పసిడి, కనకం)

31) వ్యాసండు మహాభారతాన్ని రాశాడు. ఆ
బాదరాయణుడే సమస్త విద్యలకు గురువు.

(వ్యాసండు, బాదరాయణుడు)

32) ఆగ్రహం అనర్థదాయకం. ఆ క్రోధమే మనిషిని
పశువుగా మారుస్తుంది.

(ఆగ్రహం, క్రోధం)

33) సమస్త లోకాలను మేల్కొల్పేవాడు అహిమకరుడు.
ఆ భానుడే సమస్త పంటలకు కారకుడు.

(అహిమకరుడు, భానుడు)

34) కీర్తి శాశ్వతమైనది. అందుకే మానవులు ఆ
యశస్సును సంపాదించుకోవాలి.

(కీర్తి, యశస్సు)

35) గాంధీజీకి సత్యము అంటే అనురక్తి. ఆ యధార్థమే
ఆయనను మహాత్ముని చేసింది.

(సత్యము, యధార్థం)

36) అన్ని ప్రాణులకు సలilమే ప్రాణాధారం, ఆ ఉదకం
కోసం యుద్ధాలు జరుగుతున్నాయి.

(సలilం, ఉదకం)

37) లేమి శాపం కాదు. ఆ దారిద్ర్యం నుండి పేదలు
బయటపడాలి.

(లేమి, దారిద్ర్యం)

38) చంద్రబింబం ఎంతో మనోహరంగా ఉంది. ఆ
సొంపు ముందు అన్నీ దిగదుడుపే.

(మనోహరం, సొంపు)

39) పూర్వకాలంలో నృపాలుడు ప్రజలను పరిపాలించే
వాడు. ఆ తేడు ప్రజలను కన్నబిడ్డల్లా చూసేవాడు.

(నృపాలుడు, తేడు)

40) జనాభా పెరుగుతుంది. కానీ అవని పెరగదు.
అందుకే పుడమి ధరలు రోజురోజుకూ ఆకాశాన్ని

తాకుతున్నాయి.

(అవని, పుడమి)

41) సీత పదనం నుందరమైనది. ఆ ఆననం చూస్తే
చేతులెత్తి మొక్కులనిపిస్తుంది.

(పదనం, ఆననం)

42) మనలోనే రాక్షసుడు దాగి ఉన్నాడు. ఆ దనుజుడు
బయటకు రాకుండా జాగ్రత్త పడాలి.

(రాక్షసుడు, దనుజుడు)

43) ఈ లోకంలో ఎంతోమంది నరరూప రాక్షసులు
ఉన్నారు. ఆ దైత్యుల కృత్యాలు ఘోరాతి ఘోరం.

(రాక్షసుడు, దైత్యుడు)

44) పూర్వకాలంలో జాబులను పావురాల ద్వారా
పంపించే వారట. కానీ నేటి కాలంలో సెల్ ఫోన్
వచ్చిన తర్వాత లేఖల ప్రాధాన్యత బాగా
తగ్గిపోయింది.

(జాబులు, లేఖలు)

45) తల్లిదండ్రులు మగపిల్లలతో సమానంగా కూతురును
కూడా చూడాలి. ఆ తనయ చదివినంత వరకు
చదివించాలి.

(కూతురు, తనయ)

46) ఏనుగు దంష్ట్రలు బలంగా ఉంటాయి. ఏజెన్సీ
ప్రాంతాల్లో దొంగతనంగా ఏనుగులను చంపి వాటి
కోరలను విక్రయిస్తారు.

(దంష్ట్రలు, కోరలు)

47) హస్తలాఘవం ఒక కళ అంటారు. కానీ పట్టుబడితే
మాత్రం ఆ కరాన్ని విరుస్తారు.

(హస్తం, కరం)

48) సూర్యునకు నలినీబాంధవుడని పేరు. అంతేకాదు
ఆ ఆదిత్యునికి మరెన్నో పేర్లున్నాయి.

(సూర్యుడు, ఆదిత్యుడు)

49) అర్జునుడు ఆవహంలో విజృంభిస్తున్నారు. కానీ
కొరవసేన ఆ ఆజి అంటే పిక్కుబలం చూపుతుంది.

(ఆవహం, ఆజి)

50) సముద్రంలో తరంగాలు ఎగిసిపడుతున్నాయి. ఆ కెరటాలు ఎంత ప్రయత్నించినా చెలియలికట్టను దాటలేవు.

(తరంగాలు, కెరటాలు)

51) ఈ భూతలంలో ఎక్కడ చూసినా అన్నార్తులు అభాగ్యులే. వారు లేని లోకం చూడాలని ప్రతి ఒక్కరూ సంకల్పించాలి.

(భూతలం, లోకం)

52) ఇలలో వెలసిన దైవం అమ్మ. ఆ జననిని అనునిత్యం పూజించాలి.

(అమ్మ, జనని)

53) జయశంకర్ కొత్త మార్గాన్ని ఏర్పరిచారు. ఆ పథంలో అందరినీ నడిపించారు.

(మార్గం, పథం)

54) రైతులు మధ్యాహ్న భోజనం తోటలోనే చేస్తారు. ఆ వనం వారికి ఇల్లులాంటిది.

(తోట, వనం)

55) స్త్రీకి పతియే ప్రత్యక్ష దైవం. తన నాథుని ప్రాణం కోసం సావిత్రి యముణ్ణే నిలదీసింది.

(పతి, నాథుడు)

56) ఆ నారాయణుడు సర్వాంతర్యామి. ఎక్కడ చూస్తే అక్కడ కనిపించేది ఆ దామోదరుడే.

(నారాయణుడు, దామోదరుడు)

57) సర్వేంద్రియానాం నయనం ప్రధానం అన్నారు. ఆ నేత్రాలు లేకపోతే అంతా అంధకారమే.

(నయనం, నేత్రం)

58) శంకరుడే ఆది దేవుడు. ఆ హరుడు త్రినేత్రుడు.

(శంకరుడు, హరుడు)

59) ఒంటిమీద కనకపు నగలు ఎక్కువగా ఉంటే ప్రమాదం. ఆ హేమాన్ని కాడ్యాలని దొంగలు ప్రయత్నిస్తారు.

(కనకం, హేమం)

60) దేవతలకు రాజు ఇంద్రుడు. వారు అనిమేషులు. (దేవతలు, అనిమేషులు)

61) వీరుల త్యాగఫలమే స్వతంత్రం. ఆ ఈవిగుణాన్ని అందరూ అలవరుచుకోవాలి.

(త్యాగం, ఈవి)

62) గులాబీ మొక్కలు ఎంతో పొంకంగా ఉన్నాయి. వాటి సొంపు బాటసారులను ఆకట్టుకుంటుంది. (పొంకం, సొంపు)

63) పూర్వకాలంలో రాణులు హంసతూలికా పానుపుపై పవళించే వారట. ఆ పదక ఎంతో సౌకర్యవంతంగా ఉండేదట.

(పానుపు, పదక)

64) ఇటీవలి కాలంలో కొందరు భర్తలు క్రూరంగా భార్యల కుత్తుకలను కోసి చంపేస్తున్నారు. తాళి కట్టిన ఆ మెడనే నరకదం అమానుషం కదా!

(కుత్తుక, మెడ)

65) స్త్రీకి నవ్వు పదనమే అందం. అది లేకుండా ఎక్కి నగలు ధరించినా ఆ పత్రానికి అందం రాదు.

(పదనం, పత్రం)

66) ఏనుగును చూపటివాడు అధిరోహిస్తాడు. ఆ వేదందాన్ని అదుపులో పెట్టడానికి అతడు అంకుశాన్ని ఉపయోగిస్తాడు.

(ఏనుగు, వేదందం)

67) పరంగల్లోని వేయి స్తంభాల గుడి ఎంతో ప్రాశస్త్యం కలది. అది తెలుగు వారి ప్రఖ్యాతికి చెరిగిపోని చిహ్నం.

(ప్రాశస్త్యం, ప్రఖ్యాతి)

68) మాస్తానికి బరువేళ్ళుంటాయి. రానీ అరుదుగా కొందరి పాడికి ఆరువేళ్ళు కూడా ఉంటాయి.

(మాస్తం, పాడి)

69) రాజులు తమ తూపులను పొదిలో పెట్టుకునే వారట. ఆ అమ్మలు మహాశక్తివంతంగా ఉండేవట.

(తూపులు, అమ్మలు)

- 70) కాకి అరిస్తే బంధువులు వస్తారంటారు. అదే చుట్టాలు ఇల్లాలు అరిస్తే వెంటనే వెళ్ళిపోతారు.
(బంధువులు, చుట్టాలు)
- 71) గురువు దేవుడితో సమానం. ఆచార్యుడు లేని విద్య గుడ్డి విద్య అంటారు.
(గురువు, ఆచార్యుడు)
- 72) ఇతరులకు కీడు చేసి దురితాలు మూటగట్టుకోవద్దు. ఆ అఘాలు నిరంతరం బాధిస్తాయి.
(దురితాలు, అఘాలు)
- 73) బుధులు గర్వానికి దూరంగా ఉండాలి. అప్పుడే ఆ విద్వాంసులను అందరూ గౌరవిస్తారు.
(బుధులు, విద్వాంసులు)
- 74) అమావాస్య రోజు నిశి చాలా భయానకంగా ఉంటుంది. ఆ నిశీధినిలో ఇంట్లో నుండి బయటకు వెళ్ళవద్దు.
(నిశి, నిశీధిని)
- 75) శ్రీరాముడు శివధనుస్సును విరిచాడు. ఆ సింగాణి చాలా పురాతనమైనది.
(ధనుస్సు, సింగాణి)
- 76) ఆకాశంలో రేరాజు వెలిగిపోతున్నాడు. ఆ జాబిలిలో మచ్చ ఉన్నా అది మరింత అందాన్నిస్తోంది.
(రేరాజు, జాబిలి)
- 77) శక్తివంతమైనది మాట. ఆ వచనంతో కొందరు కోటలు కద్దారు.
(మాట, వచనం)
- 78) నేడు ఏ వేడుకల్లో అయినా సంబురం అంబరాన్ని అంటుతోంది. ప్రజలు ఆ ఆనందంలో ఓలలాడుతున్నారు.
(సంబురం, ఆనందం)
- 9) మానవులు పర్వతాలను పగులగొట్టి భవనాలను నిర్మిస్తున్నారు. ఆ గిరులు కనుమరుగయితే పర్యావరణానికి విఘాతం ఏర్పడుతుంది.
(పర్వతం, గిరి)

- 80) తురగం వేగంగా పరిగెత్తగలదు. కళ్ళెంతో హయాన్ని అడుపు చేయవచ్చు.
(తురగం, హయం)
- 81) ఇంద్రుని ఉద్యానం పేరు నందనవనం. ఆ ఉపవనంలోనే దేవతా వృక్షాలుంటాయట.
(ఉద్యానం, ఉపవనం)
- 82) వనితలను నిందించటం, కొట్టడం చేయకూడదు. పడతులను గౌరవించాలి.
(వనిత, పడతి)
- 83) భూమి మీద ఉండే దేవతలే విప్రులు. ఆ ద్విజులను దేవదూతలని కూడా అనవచ్చును.
(విప్రులు, ద్విజులు)
- 84) అగ్నిలో ఆజ్యం పోస్తే అది మరింతగా జ్వలిస్తుంది. అదే ఘృతాన్ని అధికంగా సేవిస్తే ఆరోగ్యం క్షీణిస్తుంది.
(ఆజ్యం, ఘృతం)
- 85) భూమి కోసం, భుక్తి కోసం యుద్ధాలు జరిగాయి. ఆ భండనాలలో ఎంతోమంది మరణించే వారు.
(యుద్ధం భండనం)
- 86) శరత్కాలపు చంద్రికలు మనసుకు ఎంతో హాయినిస్తాయి. ఆ కౌముదిని ఇష్టపడని వారు ఎవరుంటారు.
(చంద్రిక, కౌముది)
- 87) ఈ రోజుల్లో పెళ్ళిళ్ళకు ఎంతో డబ్బు వెచ్చిస్తున్నారు. అలా వినియోగించటం మంచిది కాదు.
(వెచ్చించు, వినియోగించు)
- 88) ప్రతి భర్త దారను గౌరవించాలి. ఆ అర్ధాంగిని బాధపెట్టిన ఏ మగవాడు సుఖపడలేడు.
(దార, అర్ధాంగి)
- 89) దేశ సరిహద్దుల్లో సైనికులు కాపలా కాస్తుంటారు. పొలిమేరల్లో వారు ఉన్నారు కాబట్టే దేశ ప్రజలు ప్రశాంతంగా జీవిస్తున్నారు.
(సరిహద్దు, పొలిమేర)

90) పిల్లి ఇంట్లోని పాలను అపూటం తాగింది. అలా సాంతంగా తాగటంతో పిల్లలు పాలులేక ఇబ్బంది పడ్డారు.

(అపూటం, సాంతంగా)

91) పిల్లలకు తల్లి తొలి గురువు మాత్రమే కాదు ఆది స్నేహితురాలు కూడా.

(తొలి, ఆది)

92) ఎవరి చిత్తం వారిది. ఒక్కొక్కరి హృదయం ఒక్కొక్క రకంగా ఆలోచిస్తుంది.

(చిత్తం, హృదయం)

93) వనరులను ఉపయోగించుకుంటే దేశం తప్పకుండా అభివృద్ధి చెందుతుంది. ఆ ప్రగతి శాశ్వతంగా ఉంటుంది.

(అభివృద్ధి, ప్రగతి)

94) సకల చరాచర జగత్తు సృష్టికర్త బ్రహ్మ. ఆ విధాతయే తలరాతను కూడా రాస్తాడంటారు.

(బ్రహ్మ, విధాత)

95) అరిషడ్వర్గాలను జయించిన వాడే బుధుడు. వారే నిజమైన విద్వాంసులనిపించుకుంటారు.

(బుధుడు, విద్వాంసుడు)

96) పాపం పంకం లాంటిది. ఒకసారి ఆ రొంపిలో పడితే బయటకు రావడం కష్టం.

(పంకం, రొంపి)

97) జలధి గర్భంలో రత్నాలుంటాయంటారు. ఆ వార్షిక అనంతమైనది.

(జలధి, వార్షిక)

98) ఫలాలనిచ్చేవి తరువులు. ఆ వ్రూనులు బొగ్గు పులుసు వాయువును స్వీకరించి ప్రాణవాయువును ఇస్తాయి.

(తరువు, వ్రూను)

99) నారి మనసు లోతైనది, విశాలమైనది. అందుకే ఆ వనిత పూజ్యనీయమైనది.

(నారి, వనిత)

100) తల్లిదండ్రులతో చెప్పుకోలేని చాలా విషయాలు చెలికానితో చర్చించవచ్చు. అందుకే ఆ స్నేహితుడే నిజమైన ఆత్మీయుడు.

(చెలికాడు, స్నేహితుడు)